Ἀπόκαυκος (Ἀλέξιος)

> Νικηφόρου Γρηγορᾶ: Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας. Λόγ. VIII. κεφ. 4

Ἀλέξιος ὁ Ἀπόκαυκος, δομέστικος καὶ αὐτὸς τυγχάνων τῶν δυτικῶν θεμάτων ἀπονεμόμενος καὶ τὴν ἀξίαν τὴν διοίκησιν ταμιευτικῶν.
Οὗτος μὲν οὖν οὐ πάνυ τῶν εὐγενῶν ἦν, βαθυγνώμων δὲ ἀνὴρ καὶ εὐμήχανος καὶ λόγοις συνθεῖναι δεινός.

> Αὐτόθι Λόγ. XII. κεφ. 2

Ἀλεξίῳ δὲ τῷ Ἀποκαύκῳ, ὁ πολλάκις ἐπιχειρήσαντι πέρας οὐκ ἦν τῆς μεγάλης γαβέτης (κατὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου) καὶ νῦν ἀμηχανῶν οὐδὲν αὐτῷ.
Πολλάκις γὰρ εἰς ἐπίνοιαν ἐληλύθει φονεύσας τὸν βασιλέα καὶ ἅμα αὐτῷ Καντακουζηνὸν, ἑτέρῳ παρασχεῖν τὸ βασίλειον περιζῶσαι ὅσα κράτος, ἢ τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνῳ τῷ δεσπότῃ, ἢ Συργιάννῃ τῷ πολυτροπωτάτῳ καὶ παραπλησίῳ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν τῆς γνώμης ἐμβρίθειάν τε καὶ [illegible]. Δεινὸς γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ καὶ αὐτὸς ἦν τοῖς καιριωτάτοις ἐπινοῆσαι τὰ τῇ χρείᾳ κατάλληλα καὶ προσεξευρεῖν τοῖς ἀπόροις εὐπορίαν, ὀλίγα μὲν καθεύδων, τὰ πλεῖστα δ' ἐγρηγορὼς καὶ σκεπτόμενος τὰ μέγιστα κοινῶς καὶ περὶ μεγίστων, καὶ πλείονα καιρὸν ταῖς πράξεσιν ἢ τοῖς λόγοις ἀεὶ παρεχόμενος.
Εἰ δὲ καὶ πρὸς ἀλήθειαν ὁμοῦ καὶ δικαιοσύνην ἐχρῆτο τοῖς προτερήμασι, μέγα ἂν κλέος αὐτὸς τοῖς Ῥωμαίων ἐτύγχανε πράγμασιν ὤν.
Νῦν δὲ κατὰ ἐκεῖνον τὸν Ἐπιδαύριον Στρατονικέα αὐλητὴς μὲν ἦν ἀγαθός, ἄνθρωπος δ' οὐκ ἀγαθός.
Γένους γὰρ τῶν ἀδόξων ὑπάρχων ἐκ νέου καὶ πικρῶς συντεθραμμένος νῦν μὲν τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνῳ μισθοῦ διακονούμενος διετέλει τὸν χρόνον. Κἀκ τῶν ἐλαχίστων μείζοσιν ἠρέμα τοῖς δεσπόταις ἀμοιβαδὸν χρώμενος, καὶ πᾶσιν ἀντιδοὺς τὰ χείριστα, προδότης κα-

(ἀκολουθεῖ)

φῆς καθιστάμενος, ἔλαθεν οὐκ οἶδα πῶς καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκίαν παρεισφθαρείς, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἔοικε, τύχης καὶ εὐδοξίας. Τούτῳ τοίνυν ἤδη καιρὸν ἔχειν ἑαυτῷ περιθεῖναι τὸ βασιλικὸν κράτος νομίσαντι παντοίοις τοῖς ἐπιχειρήμασι κατὰ τὸν Πρωτέα τὸν Φάριον ἐπῄει γίνεσθαι.

Καὶ νῦν μὲν περιιὼν καὶ θωπεύων οὐ μάλα ἤπειγε Καντακουζηνὸν συνωθῶν τὰ ἐρυθρὰ ὑποδήσασθαι ὑποδήματα· μηδὲ γὰρ εἶναι λέγων τὸ χρῆμα καινόν, ἀνάγκην πολλάκις ἐπαγγελθέντος τοῦ βασιλέως τὴν πορφύραν λαμπρῶς ὑποδῦντα συμβασιλεύειν, αὐτῷ μὲν περιόντι τῷ βίῳ, ἐκείνου δ' εὐθὺς ἀπαλλαξομένου, Ἰωάννῃ τῷ νέῳ καὶ νέῳ βασιλεῖ. Εἶναι γὰρ δικαίου καὶ σφόδρα ἀναγκαίου τῷ τοῦ βασιλέως ἐκ πολλοῦ σκοποῦ τὸ καλόν· ἵνα ἅμα μὲν αὐτοῦ συνδιοικῶν τὰ τῆς βασιλείας ὅλης πράγματα, ἅμα δ' ἐπίκουρος γίνοιτο κράτιστος τῆς τοῦ [illegible]. Μηδὲ γὰρ ἔτι γείπεσθαι τὸν χθόνα τῇ βασιλείᾳ [illegible]ρώοντα, τοῦ διαδεξομένου παρομαρτοῦντος ἐς προὖπτον [illegible] αὐτίκα.

Καὶ τὸν μὲν ταῦτα λέγων [illegible] δ' ἐκεῖνα· νῦν δ' ἀναστρέφων καὶ ἀφ' ἑτέρου γινόμενος ἕτερος· καὶ ἅμα τῇ βασιλίδι τοὺς γένει καὶ δόξῃ προύχοντας κατ' αὐτοῦ καὶ διεγείρων, καὶ ἰσχυριζόμενος εἶναι τῷ Καντακουζηνῷ διὰ μελέτης σφόδρα κατεσπουδασμένης, ἔργον πεποιημένῳ ξίφους ἐς τὴν ὑστεραίαν πάντας ἡμᾶς, ἑαυτὸν αὐτοκράτορα καταστήσασθαι βασιλέα.

Ταῦτα λέγων καὶ κατασκευαζόμενος ἀνέπεισε καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς καθ' αἷμα τούτῳ προσήκοντας κατ' αὐτοῦ. ὡς καὶ αὐτὴν Ἄνναν (τὴν χήραν αὐτοκράτειραν) πεισθῆναι τὴν βασιλίδα μηδὲ τὰς ἐννέα πενθίμους ἡμέρας παρὰ τὸν τοῦ συζύγου τάφον ἀνέσαι δακρύουσαν, ἀλλὰ μετὰ τρίτην εὐθὺς ἀνιέναι πρὸς τὰ βασίλεια.

Κεφ. 4

- - - - - - - -

Ὅσον ~~γὰρ~~ μὲν γὰρ πρὸς τὸν Καντακουζηνὸν κατελαχθείη τὸ δύνασθαι, τοσοῦτον Ἀποκαύκῳ περιῆν ἀσθενείας· ὅσον δ' Ἀποκαύκῳ τὸ βού-

(ἀκολουθεῖ)

λεσθαι χείριστα δρᾶν, τοσοῦτον τῷ Καντακουζηνῷ τὸ μὴ βίαια πράττειν μηδὲν ὁπωσοῦν κατὰ τῶν ὅσοι ξιφήρη χεῖρα τῇ ἰδίᾳ ζωῇ καθοπλίζουσι.

Καντακουζηνὸς γάρ, παρὸν ἐκ τοῦ ῥᾴστου κακοὺς φωραθέντας αὐτοὺς καθεῖρξαι, ἀποικεῖ τὸ τῆς αὐτοκρατορίας περιζώσασθαι σκῆπτρον, τοῦτο μὲν οὐ βεβούληται, ἀλλὰ τὴν αὐτῶν ἐκπλαγεὶς ἀγνωμοσύνην οἴκοι καθειργμένος σιωπῇ ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς που τὰς ἡμέρας.

ὁ δ' Ἀπόκαυκος, πειρώμενος μέν, οὐ δυνάμενος δὲ καθελεῖν Καντακουζηνόν, ὃν μόνον ἀντίπαλον κράτιστον εὑρίσκε τῶν αὐτοῦ δολερῶν λογισμῶν, ὅμως οὐκ ἔληγε τὰ ἑαυτοῦ διηνεκῶς ἐνεργῶν.

Ἐκστατικὸν γάρ τι χρῆμα διανοίας ὁμοίως πέφυκε πλοῦτος καὶ δόξα, παρ' ἀξίαν τινὶ προσγενόμενα, καθάπερ ἡ μέθη.

Ἐς γὰρ δόξαν καὶ περιφάνειαν ἐξ ἀσήμου γένους ἐληλυθώς, συνεργοῦντος καὶ περιθάλποντος Καντακουζηνοῦ, καὶ πλοῦτον μάλα πολὺν καὶ ὑπὲρ τὴν τύχην τὴν ἑαυτοῦ συναθροίσας, τοῦ καθήκοντος εὐθὺς ἐξέστη φρονήματος καὶ τυραννίδος ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς θαλάμοις ἔκρυψεν ἔρωτας, καὶ ἐπειδὴ ἔπραττε, καὶ πάντα συνεισῆγεν ὅσα γεωργεῖ τῆς τοιαύτης μανίας τὴν βλάστην.

Βοᾷ δὲ ταῦτα μονονουχὶ φωνὴν ἐκπέμποντα λαμπρὰν τὰ τῆς αὐτοῦ γε οἰκίας οἰκοδομήματα, μέχρι νῦν τὴν ἐκείνου κακίαν ἐκτραγῳδοῦντα.

→ Λέγω δὴ τὸ τῶν Ἐπιβατῶν φρούριον· ἐπειδ' ὅσα περὶ τὸ τεῖχος τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ἤγειρεν, ὅσα ἀμφίβιον ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ μεριζομένην ἔχοντα δίαιταν.

Πύλας γὰρ ἑκατέρωθεν σφίσιν ἔθετο πρός τε γῆν καὶ πρὸς θάλασσαν ἵνα διωκόμενον ἐκ θαλάττης ἤπειρος ὑποδέχοιτο, καὶ τοὐναντίον αὖθις φεύγοντα τὴν ἤπειρον ἡ συνοῦσα καί, ὅσον εἰπεῖν, ναυλοχοῦσα τριήρης παρὰ τὴν οἰκίαν γένοιτο παραπομπὸς ἐπ' ἀπίστου

(ἀπογυμνωθῇ)

στοιχείου θαλάττης ἄχρι τῆς νήσου Πριγκίπου, ἢ ὅποι τῆς γῆς τύχης ἄγοι τὸ πέρας αὐτά. (77)

Ἐπίνοει γὰρ καινά, καὶ ὁπηδήποτε καταφυγὴν ἐβούλετο, φρούρια καὶ πύργους οὐρανομήκεις.

Οὕτω μοχθηρὸς ἦν ὁ ἀνὴρ ἐξ ἀρχῆς, καὶ μεγάλας ἐκίνησεν ἐν τῇ ψυχῇ κακίας καὶ δόλου μεστάς, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἀπόνασθαι οἱ ἐξεγένετο, τοῦ Θεοῦ ματαίαν πᾶσαν αὐτοῦ σπουδὴν καὶ μεγέθει δεικνύντος, ὡς εἰρήσεται προϊοῦσαν ἡμῖν σαφέστερον.

Κεφ. 8

- - - - - - - -

Αὐτόθι δ' (ἐν Καλλιπόλει, Καντακουζηνὸς) ἀκηκοώς, ὅτι τε νόσημα Ἀπόκαυκος ἐνεσκήψατο Ἄννῃ τῇ βασιλίδι, καὶ ὅτι τὴν συνήθη κακοτροπίαν ἀναζαίνων κεκίνηταί τε καὶ φοβηθεὶς ἀπέδρα πρὸς τὸ τῆς Ἐπιβατῶν φρούριον, καὶ τρίτον, ὡς ὁ πατριάρχης ὅ περ ... τῆς βασιλίδος Ἄννης ἀκοῇ διαταράττειν οὐ παύεται καὶ δεδοικώς, τὴν μὲν πρόσω πορείαν ἐπέσχεν (ὁ Καντακουζηνός) αὐτὸς δ' ἐς Βυζάντιον τάχιστα ἐπανῄει. ....

Τῶν ταχίστων δὲ αὖθις ἧκεν τοῦ ἄστεος ὁ Καντακουζηνός...

Ὁ μὲν οὖν Ἀπόκαυκος ἐν τῷ φρουρίῳ αὐτοῦ συγκλεισθείς, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον αἰσχυνθῆναι καὶ ἐρυθριᾶν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀναιδείᾳ καὶ γυναικώδει διαίτῃ, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπετόλμα τε καὶ ὀφρύος ἁπάσης μεστὰ διεξῄει ῥήματα, καὶ αὐτοῦ Καντακουζηνοῦ κατηγόρει τὴν ἀβουλίαν, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς τὴν ὁμοίαν ἡτοιμάσατο πρόνοιαν ἑαυτῷ, ἵν' ἐν καιροῖς ἀνάγκης καὶ φόβου τοιούτου ἔχοι πρὸς ἀσφάλειαν φρούριον καταφεύγειν.

Κεφ. 9ο

- - - - - - - -

Ἀπόκαυκος γὰρ ἐκεῖνος ὁ πάντα δεινὸς εἰς ἐπίνοιαν καὶ πολυτροπώτατος, ἐπειδὴ συσκευάσας ἅπαντα, ἵνα τὰ ἄρχοντα παρακρουσάμενος αὐτὸς ἐπιβῇ τῆς ἀρχῆς, [illegible] (ὅπερ δὴ καὶ τοιχώρυχοι νύκτωρ ... ποιοῦσι), ἠλέγχθη, κατεγνώσθη μέν, οὐδὲν δ' ἄξιον εἰς ἀμοιβὴν

(77) vide glos. med. Graecit. in Πρίγκιπ. Ducang. (ἀκολουθεῖ)

(Ἀπόκαυκος, Ἀλέξιος -) ~~2572~~ 5

τῆς αὐτοῦ κακίας ἀπήλαυσε πρὸς ἐκεῖνον.
Ὅπως αὐτὸς σφ' αὐτοῦ τε αἰσχυνθεὶς καὶ δείσας, μὴ τὸ φανερὸν θῶμεν ὅλε
ποτε ἀπορρίψας τῷ νόμῳ τῆς δίκης χρήσηται κατ' αὐτοῦ, ᾤχετο λάθρα
φυγάς, ὡς εἰρήκαμεν, εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἐπιβατῶν οὑτωσί πως
λεγόμενον· ὅπερ αὐτὸς ἐν πολλῷ πολυτελέσι ἀναλώμασιν ἐν
τοῖς παραλίοις τῆς προαστείων τοῦ Βυζαντίου, μικρὸν μέν, ποικίλον
δέ, καὶ δαιμονίως ὀχυρόν τε καὶ δύσμαχον.
Ἐκ γὰρ ὅλως τύχης ἐξ ἀσήμου γένους ἀρθεὶς φρόνημα ἔσχεν, ὁποῖον
προσῆκε μεθόδευε. ... γὰρ ἀποθανόντος τοῦ βασιλέως
ἐπιχειρῆσαι κατὰ τῆς βασιλείας αὐτός· εἰ δὲ μὴ δυνηθείη, κατα-
φυγεῖν γοῦν εἰς τὸ φρούριον τοῦτο καὶ εἶναι πολέμιος τῷ κρατοῦντι.
Συνῆγε δ' ἐν τούτοις οὐ μόνον χρήματα παντοδαπὰ καὶ παντοῖα
σκεύη, ἀλλὰ καὶ σῖτον καὶ οἶνον ... καὶ ὄψα παντοῖα ταρίχη, καὶ πᾶ-
σαν ἄλλην ἀφθονίαν, ... καθίστανται ἄνθρωποι.
Ὕδατά τε εἰσήγαγεν ἔξωθεν δι' ὑπονόμων ἀένναα.
Πρὸ τοῦ δὲ καὶ πρὶν ἀποθανεῖν παριόντα φασὶ τὸν βασιλέα·
«ἰδού, φωνῆσαι ἀφεὶς μονονουχὶ περιβομβεῖ μου τὰς ἀκοὰς τὸ φρού-
ριον τουτί, προμηνῦον ἤδη τὴν ὕστερον ἀπιστίαν τε καὶ
κακοτροπίαν τοῦ δειμαμένου»· διακελεύσασθαί τε τῷ Καντα-
κουζηνῷ, αὐτόθεν καθελεῖν, καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν ἐπανασώσα-
σθαι πρυτανεῖον τοὺς ἐν αὐτῷ συνηθροισμένους ἀδίκως θησαυροὺς
τῶν χρημάτων· αὐτὸν δὲ φρουροῖς καὶ δεσμοῖς καθυποβα-
λεῖν, ὡς πολλὰ ἐνεργήσει χείρονα κατὰ τῶν τῆς βασι-
λείας πραγμάτων καιροῦ λαβόμενος ὕλῃ.
Ἀλλὰ τῷ πρᾴῳ τε καὶ ἡμέρῳ κἀνταῦθα χρησάμενος ὁ Καντακουζηνὸς
ἔλαθεν ἑαυτῷ τε καὶ ταῖς πόλεσι μεγάλην ταμιευσάμενος βλάβην.
Φυγόντι γὰρ εἰς τὸ φρούριον τῷ Ἀποκαύκῳ, οὐκ ἀνέσχετο πρόφασιν
καὶ γράφειν ὁ πατριάρχης αὐτῷ, καὶ ἀνακαλούμενος, καὶ τὰ κατὰ τοῦ Καν-
τακουζηνοῦ συμβουλεύοντι ἐπιβουλὰς καὶ συμβουλεύων ἔπειτα αὐτῷ
(ἀπόδοσις)

ᾗ ἅμα τῆς βασιλίδος συχνὰ ὑποφθάσαντος ἀκοάς, ἡ τὸν μὲν Καντακουζηνὸν διαβάλλειν ἀεί, τὸν δ' Ἀπόκαυκον μακρόθι τοῖς ἐπαίνοις ἐξαίρειν.
Ῥᾷστα τοίνυν γυναικείαν ἐξαπατήσας ἀπλότητα, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μεθαρμόσας βούλησιν, πάντ' ἔδρα τὰ μετέωρα.
Καὶ ἅμα τὸν μὲν Καντακουζηνὸν ἐν Θρᾴκῃ προπέμπει τοῦ Βυζαντίου ... τὸν δ' Ἀπόκαυκον εἰσάγεσθαι βασιλικῶς ἐπισημασμέναις ἐπιστολαῖς, μάλα πολλὴν ὑπισχνουμέναις αὐτῷ τὴν τιμὴν καὶ πολλὰς ἀρχὰς ἐπαγγελλόμενοι.
Ἀπαίροντος τοίνυν ἐκ Βυζαντίου εἰς τὰς Θρᾳκικὰς πόλεις τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὑπάντησιν ἐποίει ὁ Ἀπόκαυκος τοῦ φρουρίου, καὶ ἀποβὰς τοῦ ἵππου προσκυνήσας βασιλικῶς ἀπονείμας αὐτῷ τὴν τιμήν.
Τοῦτο γὰρ καὶ πρό γε αὐτοῦ πεποιηκότων ἄνωθεν τοῦ λοιποῦ πάντες, ὅσοι γένους εἵνεκα προσήκοντες αὐτῷ, ὅσοι τε τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ ὅσοι τῶν ~~μετ~~ μετ' ἐκείνου, εἴτε ὡς ἐπιτρόπου τῆς βασιλείας, εἴτε ὡς καὶ τῆς αὐτοῦ βουλήσεως δρῶντες ἐξηρτημένον τὸ βασίλειον σκῆπτρον...
Συνεκπολούθησε μέχρι ὁ Ἀπόκαυκος ἄχρι καὶ Σηλυβρίας αὐτῷ, μάλα περιδεής τε καὶ φονικοῦ πρὸ ποδῶν ἱσταμένου βλέπων τὸν κίνδυνον ἑαυτοῦ.
Συχνοὶ γὰρ οἱ τὸν Καντακουζηνὸν ἐποτρύνοντες ἦσαν, συλλαβέσθαι τοῦτον, καὶ δέσμιον προσπέμψαι εἰς Διδυμότειχον.
Οὐ γὰρ ἐλάνθανεν, ὅσον ἐγκρύπτει τῶν πραγμάτων κακὸν ἐγκλειόμενος ἐς Βυζάντιον. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἐν συμφώνῳ πάντες ἠνάγκαζον, ἕως ἐν χεροῖν ἔχοι τὸ θήραμα, τὴν οὖσαν μεγίστην τοῖς δημοσίοις διαπρᾶξαι πράγμασιν. Ὁ δὲ τὸ φιλάνθρωπον ἦν καὶ ἱλαρὰ ὄμματα μεταθεῖναι βουλόμενος παρεκρούετο τὴν ἐκείνων παραίνεσιν.
— ...

(ἀκολουθεῖ)

Οὕτω τοίνυν ἐπειδὴ ἀπολυθεὶς ὁ Ἀπόκαυκος ὅρου τε αὐτὸς ἧκεν ἐς τὸ Βυζάντιον, καὶ ὁ πατριάρχης ἰδὼν εὐθὺς μετεσκεύασεν ἑαυτοῦ καὶ δίαιταν, καὶ γλῶσσαν, καὶ γνώμην, καὶ ἦθος ἐξ ἑτέρου πρὸς τὸ δημοτικώτερον· καὶ ἄρας ἐξ ἑτέρου τὴν σκηνὴν ἐκ τοῦ βασιλείου καθάπαξ ἐπήξατο. Ἔνθα παννυχίς τε καὶ πανημέριος ἦν μετὰ τοῦ Ἀποκαύκου καθήμενος ἐπὶ τῆς βασιλίδος τοῦ θρόνου οἷς ἔρραπτον ἐπὶ φθορᾷ συναγορεύων καὶ αὐτὸς Καντακουζηνοῦ. Καὶ ἦν μὲν τὸ σχῆμα τῆς βακτηρίας καὶ τοῦ ἐνδύματος ἱερὸς ὁ ἀνήρ· τῇ δὲ γνώμῃ καὶ τοῖς ἔργοις οὐδὲν ὑδρισμένον.

Καὶ πρῶτα μὲν ἑαυτὸν ἀντὶ βασιλέως κεχειροτόνηκεν αὐτοκράτορα· τὸν δ' Ἀπόκαυκον διοικητὴν καὶ ἀγορανόμον καὶ ἐπίτροπον Βυζαντίων καὶ τῶν ὑπὸ τὸ Βυζάντιον πόλεων ἅμα καὶ χωρῶν πασῶν, καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων ἐπίτροπον.

Καὶ ἐπὶ τούτοις δόγμα ... κοινὸν ἐξ ἀμφοῖν, ὅρκοις ἐρρωμένον φρικώδεσι, μηδέποτε Καντακουζηνῷ καταλλάξασθαι, κἂν πᾶσαν ἡ θάλασσα ἐκδεδυκώς, κἂν ἀγγέλων μεσιτεύῃ τις ἐξ οὐρανοῦ.

Ταῦτα ἀμφοτέρων ἐδόκει τὰ ἐπιτηδεύματα.

Ἦσαν δ' ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ Ἀποκαύκου δεινότητος.

Ὠνειροπόλησε γὰρ εὐθὺς (ὡς εἴρηται) βασιλείαν, ὥσπερ ἐκ πολλοῦ σπερματικῶς ἐνεφύτευσεν ἔχειν τινὰ λογισμὸν τῇ ψυχῇ.

Cantacuzeno imperatorem sese professo, velut victor cum patriarcha exultat (2, 612)

Classi praefectus, Tessa quicam appellit (2, 634)

Aciem instruit; congredi non audet (2, 637)

Ductor utriusque classis, Byzantinae et Persicae: Cantacuzenum abeuntem persequitur (2, 658).

Timidus et imbelis (2, 660)

(ἀκολουθεῖ)

Auxilium petit a Crale: munit fluvii ostia: ex Cantacuzeno sciscitatur, quid de se ipse statuat (Σ. 661)
Apocauci mos perversus: Berrhoeam tentat per exercitum: ipse Thessalonicae manet, arrogans idem et timidus (Σ. 665)
Sagittarium submittit, qui Cantacuzenum nocti occidat (Σ. 664)
Pericula impendentia celeri fuga praefertitur, insciis Thessalonicensibus (Σ. 670)

Patriarcham et Johannem Gabalam sibi mancipare statuit (Σ. 696)
Joanni Gabalae filiam suam desponsorum suam promittit, quid vicissim ab eo pactus (Σ. 701)

Τούτων δ' οὕτω γενομένων, τὴν τοῦ δήμου αὐτῷ μεθ διοίκησιν, εὐθὺς ἐγχειρίζει [illegible]· αὐτὸς δ' ἄρας ἐκ Βυζαντίου σύν γε πατριάρχῃ καὶ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ, ταχέως ἐχώρει πρὸς Πέρινθον, [illegible] μὲν ὡς ἐπὶ Καντακουζηνὸν ἀποστρατεύων τὸν βασιλέα. τὸ δ' ἀληθὲς δυοῖν πραγματευόμενος θάτερον, ἢ πεῖσαι τὸν τῶν Ἰταλῶν, εἰ δυνηθείη συμπεῖσαι φρουρὸν βασιλεῖ τὸν βασιλέα τὴν θυγατέρα δοῦναι γάμου συναλλαγῇ, ἢ τό γε δεύτερον ἐγκλείσαι πρὸς τὸν βασιλέα Καντακουζηνὸν δι' αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδάσασθαι, λέοντα χεῖρα ἀλλαξαμένου σφῶν ἐς δικαίων τινὰ μοῖραν.

Αὐτόθι
Λόγος XIV
κεφ. 3

κεφ. 5

Bellum apparat: Didymotichum infesto exercitu petit (~~Σ. 708~~)
ὁ Ἀπόκαυκος, ἄρας ἐκ Περίνθου πάσαις δυνάμεσι Βυζαντίοις Θρᾳκικαῖς, παρεστρατοπέδευσεν ἐπὶ Διδυμότειχον.
Apud Annam accusatus ab Joanne Gabala (Σ. 710)
Byzantium redit: Augustam placat: urbis muros reficit (Σ. 711)
Intestinos plebis motus veretur (Σ. 727)
Quando, ubi, et a quibus caesus (Σ. 729).

(ἀπογονδι)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(Ἀποκαυκος, Ἀλέξιος) 2584

Anxietas, stipatores, immoderata ambitio (ibid.)
Carcer ab eo aedificatus (2.730)
Apocaucus imprudens, stipatoribus in atrio relictis arcem ingressus. 731.
A Raule et aliis nobilibus interimitur (2.732)
Interempti caput abscissum summo muri fastigio imponitur (2.732).

Λόγος XV κεφ. 11

Τοσαύτῃ δὲ πενίᾳ κατείχετο τὰ βασίλεια τηνικαῦτα, ὥστ' οὐδὲν ἦν τῶν ἐκπωμάτων ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου· ἀλλ' ἔνια μὲν καττιτέρινα, τὰ δ' ἄλλα πάντα κεραμεᾶ καὶ ὀστράκινα. Καὶ τὰ βασιλικὰ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης διαδήματά τε καὶ περιβλήματα, ὡς ἐπὶ τὸ [illegible] χρυσοῦ μὲν εἶχε τὴν φαντασίαν καὶ λίθων ὅσων πολυτιμίων [illegible] ἀπὸ σκύτους, ὁπόσα χρυσοῖς ἐπιχρώζει πρὸς [illegible] σκυτέων ἐνίοτε χρωματα· ταῦτα δ' ἐξ ὑέλων, παντοδαπὴν ἐχόντων χροιὰν πρὸς τὸ διαυγές. Αἰτίαι δ' ἦσαν τῆς τοιαύτης καταφορᾶς τε καὶ κακοδαιμονίας· πρώτη μὲν, ἡ τῶν ἐμφυλίων στάσεων φορά τε καὶ σύγχυσις· δευτέρα δὲ καὶ τελευταία, τὸ φιλάργυρόν τε καὶ χρυσομανὲς τῆς γνώμης τῆς τε βασιλίδος Ἄννης καὶ Ἀλεξίου τοῦ Ἀποκαύκου· οἷς ἡ τοῦ στρατεύεσθαι κατὰ τοῦ Καντακουζηνοῦ, πρόφασιν παρασχοῦσα πολλὴν κακοτρόπως, ὅλαις ἐξαντλεῖν ἐπικεκύρωκε χερσὶ τὰ ἐκ πολλοῦ τοῦ βασιλικοῦ ταμιείου τεθησαυρισμένα πολυτελῆ κειμήλια.
Προσποιούμενοι γὰρ ἑτέροις πιπράσκειν τὰ μὲν αὐτῶν αὐτοὶ κατ[illegible] ἐσφετερίζοντο λάθρα· τὰ δ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐπιπράσκοντο, πάνυ τε εὐώνως, καὶ ὁποῖα βουλομένοις σφίσιν ἦν, τὴν πρᾶσιν ποιούμενοι.

(ἀκολουθεῖ)

Σεβαστοκράτορες ὑπὸ τοῦ βασιλέως (Καντακουζηνοῦ) οἱ δύο τῆς βασιλίδος Εἰρήνης κεχειροτόνηνται ἀδελφοί, Ἰωάννης καὶ Μανουήλ. Ὧν ἅτερος, ὁ Ἰωάννης (ὁ Ἀσάνης), [illegible] ὕστερον ἐκ τοῦ Ἐπιβάτου [illegible] φρουρίου τῇ [illegible] τοῦ Ἀποκαύκου θυγατρὶ συνεζεύχθη· ᾗ συνῴκει πρότερον ὁ Παλαιολόγος Ἀνδρόνικος, ὃ πνιγῆναι κατὰ τὸν περὶ Διδυμότειχον καὶ Ἀδριανούπολιν ποταμὸν ἀνωτέρω που δεδηλώκαμεν. (Lib. xiv, cap. 5. sect. 6)

Βραχὺν δ' οὖν διατετριφότα χρόνον ἐπειδὴ ἐκεῖνα προὔπεμπε τὸν Ἰωάννην [illegible] τῇ νέᾳ συζύγῳ [illegible] πενθερὰ ἐς τὸ τῆς Τραϊανουπόλεως ἔγγιστα φρούριον, καὶ τῶν Ἀβδήρων [illegible]. Ἔνθα ταύτην οἰκοῦσαν [illegible] καὶ [illegible] ἀγροὺς ἐκ πολλοῦ πρὸς Καντακουζηνοῦ [illegible] τοῦ βασιλέως. Ἐδεδίει γὰρ ἐκείνη, μὴ χηρωθεῖσα [illegible] τὸ τοῦ Ἐπιβάτου φρούριον μετὰ τῶν χρημάτων [illegible] ἐξόριστα [illegible] ποιήσωνται.